II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2021/2058,

annettu 23 päivänä marraskuuta 2021,

luvan antamisesta Italialle soveltaa alennettua verokantaa satamassa laiturissa oleville muille aluksille kuin yksityisille huvialuksille suoraan toimitettavaan sähköön

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY ([1]) ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Italia haki 14 päivänä syyskuuta 2020 päivätyllä kirjeellään lupaa soveltaa direktiivin 2003/96/EY 19 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti alennettua verokantaa satamassa laiturissa oleville meri- ja sisävesialuksille, jotka eivät ole yksityisiä huvialuksia, suoraan toimitettavaan sähköön, jäljempänä 'maasähkö'. Italia toimitti asiasta lisätietoja 12 päivänä toukokuuta 2021 päivätyllä kirjeellään.

(2) Alennetulla verokannalla Italia pyrkii edistämään maasähkön käyttöä. Tällaisen sähkön käyttöä pidetään satamassa laiturissa olevien alusten sähköntarpeeseen vastaamiseksi ympäristön kannalta vähemmän haitallisena kuin bunkkeriöljyn polttamista kyseisillä aluksilla.

(3) Niiltä osin kuin maasähkön käytöllä vältetään satamassa laiturissa olevilla aluksilla poltettavan bunkkeriöljyn aiheuttamia ilmansaastepäästöjä, se parantaa satamakaupunkien paikallista ilmanlaatua. Sen vuoksi maasähkön alennetun verokannan odotetaan edistävän unionin ympäristö-, terveys- ja ilmastopolitiikan tavoitteiden saavuttamista.

(4) Italialle annettava lupa soveltaa alennettua verokantaa maasähköön ei ylitä sitä, mikä on tarpeen tällaisen sähkön käytön lisäämiseksi, koska aluksilla tapahtuva sähköntuotanto on useimmissa tapauksissa edelleen kilpailukykyisempi vaihtoehto. Samasta syystä ja kyseisen teknologian melko pienen markkinaosuuden vuoksi alennetun verokannan soveltaminen maasähköön ei todennäköisesti johda kyseisen verokannan soveltamisen aikana merkittävään kaupan vääristymiseen eikä siten vaikuta kielteisesti sisämarkkinoiden toimintaan.

(5) Jotta satamaoperaattorit ja alusten liikenteenharjoittajat sekä sähkön jakelijat ja jälleenjakelijat voisivat jatkaa maasähkön käytön edistämistä, on aiheellista antaa Italialle lupa soveltaa alennettua verokantaa maasähköön.

([1]) EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51.

(6) Direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti 19 artiklan 1 kohdassa vahvistetun menettelyn nojalla myönnettävien lupien on oltava ajallisesti tiukasti rajattuja. Jotta voidaan varmistaa, että lupajakso on riittävän pitkä, jotta se ei vähentäisi talouden toimijoiden halukkuutta tehdä tarvittavia investointeja, on aiheellista myöntää pyydetty lupa kuudeksi vuodeksi 1 päivästä tammikuuta 2022 alkaen. Jos neuvosto kuitenkin antaa maasähkön veroetuja koskevia yleisiä säännöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai sen jonkin muun asiaankuuluvan määräyksen nojalla, luvan soveltamisen olisi päätyttävä tällaisten säännösten soveltamisen alkamispäivästä, jos niitä aletaan soveltaa ennen 31 päivää joulukuuta 2027.

(7) Tämä päätös ei vaikuta valtiontukea koskevien unionin sääntöjen soveltamiseen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Annetaan Italialle lupa soveltaa alennettua verokantaa sähköön, joka toimitetaan suoraan satamassa kiinnitettyinä oleville meri- ja sisävesialuksille, jotka eivät ole yksityisiä huvialuksia, jäljempänä ’maasähkö’, sillä edellytyksellä, että direktiivin 2003/96/EY 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja verotuksen vähimmäistasoja noudatetaan.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2022 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisen ajan.

Jos neuvosto kuitenkin antaa maasähkön veroetuja koskevia yleisiä säännöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan tai sen jonkin muun asiaankuuluvan määräyksen nojalla, tämän päätöksen soveltaminen päättyy päivänä, jona kyseisten yleisten säännösten soveltaminen alkaa.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 2021.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
G. DOVŽAN